

Konişmentoda Yer Alan Yetki Kayıtları

Konişmentolarda yer verilen yetki kayıtları, yakın geçmişte farklı yargı mercilerinin kararlarına konu edilmiştir. İzmir 6. Asliye Ticaret Mahkemesi (“ATM”), İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi (“BAM”) 14. Hukuk Dairesi (“HD”) ile Yargıtay’ın 11. Hukuk Dairesi yargı kararları bunlara örnek teşkil etmektedir. Bu konuya ilişkin en son 8/11/2017 tarihli Hukuk Genel Kurulu Kararı yayımlanmıştır. Söz konusu kararlarda, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nun (“TBK”) genel işlem koşullarına ilişkin hükümleri¹ ve 5718 sayılı Milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun (“MÖHUK”) ile 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu’ndaki (“HMK”) yetki anlaşmalarına ilişkin düzenlemeler irdelenmiştir. Bu bilgi notunda ilgili yargı kararları hakkında kısa bilgi verildikten sonra, karar metinlerinin ilgili kısımları paylaşılacaktır. Bilgi notunda yer verilen kararların büyük çoğunluğu tarafımıza Sayın Av. Savaş İnandıoğlu tarafından gönderilmiştir. Kendisine içtenlikle teşekkür ederiz.

I. İzmir 6. Asliye Ticaret Mahkemesi Kararı ve Yargıtay 11. Hukuk Dairesi Bozma Kararı

A. İlk Derece Mahkemesi Kararı

2014 yılında İzmir 6. ATM tarafından verilen kararda², konişmentoda yer alan yetki kaydı TBK m. 20-25 arasında düzenlenen genel işlem koşulları çerçevesinde geçersiz kabul edilmiştir. Mahkeme, genel işlem koşuluna ilişkin TBK hükümlerinin tacirler arasında da uygulama alanı bulacağını açıkladıktan sonra ve yabancılık unsuru içeren uyuşmazlıklar söz konusu olduğunda Türk Hukuku’nun genel işlem koşuluna ilişkin hükümlerinin MÖHUK m. 6 anlamında doğrudan uygulanan kurallar kapsamında olduğu sonucuna varmıştır.

Kararın ilgili kısmı şu şekildedir:

“Dosyaya ibraz edilen konişmento da yer alan yetki ilk itirazı incelendiğinde; bu halde yetkili mahkemenin madde 2.6’ya göre 511TISTSPE465/01 numaralı konişmentoda yer alan ve milletlerarası yetki kaydını içeren konişmento kuralının genel işlem şartı niteliğinde bulunduğu açıktır. Buradaki genel işlem şartı, ticari nitelikte olsa da, 6098 Sayılı TBK m. 20-25’te yer

¹ TBK ve 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu kapsamında konişmentoların genel işlem denetimine tâbi tutulamayacaklarını savunan bir yayın için bkz: Kerim Atamer, “Tacirler Arasındaki Sözleşmelere, Genel İşlem Koşullarıyla İlgili Hükümler (TBK m. 20-25) Uygulanır mı?”, Ticaret Hukuku ve Yargıtay Kararları Sempozyumu XXX, Bildiriler - Tartışmalar - 23 Aralık 2016, Ankara 2017, s. 11 vd.

² İzmir 6. ATM’nin 2014/16 E., 2014/75 K. sayılı ve 15/5/2014 tarihli kararı.

alan denetime tabidir. Söz konusu denetim gerek tüketici, gerekse de ticari nitelikteki genel işlem şartlarına uygulanmaktadır. Ayrıca; söz konusu hükümler, tarafların iradelerinden bağımsız olarak emredici nitelikte kurallar barındırması nedeniyle kamu düzenine ilişkindir. Dolayısıyla Türk Borçlar Kanunu'nun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun m. 2 uyarınca, hukuki işlemin tarihine bakılmadan, TBK m. 20-25'de yer alan kurallar geçmişe yönelik olarak da uygulanabilecektir. Öte yandan somut olayda; yabancılık unsurunun bulunması da kamu düzeni ile ilgili bulunan söz konusu hükümlerin uygulanmasını engellememektedir. Çünkü bu konuda "Türk hukukunu doğrudan uygulanan kuralları" başlıklı MÖHUK m. 6 uygulama alanı bulur: "Yetkili yabancı hukukun uygulandığı durumlarda, düzenleme amacı ve uygulama alanı bakımından Türk hukukunun doğrudan uygulanan kurallarının kapsamına giren hallerde o kural uygulanır". Öğretiye göre, iç hukukta sözleşmeler için getirilmiş olan ve kamu yararı açısından önemli olan hükümler (örn. kira hukukuna ilişkin emredici hükümler, hâkimin fahiş cezai şartı indirmesi gibi), Türkiye'de yabancı bir hukuka tabi olan sözleşmelere de doğrudan uygulanır (Bkz. Aysel Çelikel / Bahadır Erdem: Milletlerarası Özel Hukuk, 11.Bası, 2012, s. 155). Genel işlem şartlarına ilişkin hükümlerin bu kapsamda değerlendirileceği açıktır. dolayısıyla yabancılık unsurlu olaylarda dahi, mahkemenin TBK'da yer alan genel işlem şartlarına ilişkin denetim kurallarının uygulaması gerekmektedir.

Olayda konişmentoda yer alan yetki kaydının müzakere edildiği kabul edilse dahi; TBK m. 25'e göre söz konusu genel işlem şartı içerik denetimine tabidir. Bu maddeye göre, "Genel işlem koşullarına, dürüstlük kuralına aykırı olarak, karşı tarafın aleyhine veya onun durumunu ağırlaştıracak nitelikte hükümler konulamaz". Somut olaydaki yetki kaydının geçerli olduğu kabul edildiğinde, söz konusu konşimento tahtında ortaya çıkan her türlü uyuşmazlıkta davacının yükü ilgilinin Cenova mahkemelerine başvurması gerekecektir. Bu halde TBK m. 25 çerçevesinde söz konusu yetki kaydının geçersiz sayılmasına sebep olmaktadır.

Sonuç olarak MÖHUK m. 6 gereğince uygulama alanı bulan genel işlem koşullarına ait hükümler gereğince somut olayda yetki itirazına dayanak yapılan konşimento kaydının geçerli olmadığından bu yöndeki yetki ilk itirazının reddine karar verilmiştir."

B. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi Kararı

İzmir 6 ATM'nin yukarıda belirtilen kararı Yargıtay 11. HD'nin 2014/12701 E., 2014/19122 K. sayılı kararına konu edilmiştir. Bu kararda, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, ilk

derece mahkemesinin genel işlem koşulu denetimine yönelik hükmü bakımından herhangi bir değerlendirmede bulunmamış, kararın, eşya zararının, alacaklıya 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu m. 1320 uyarınca gemi üzerinde kanuni rehin hakkı vermediğine yönelik kısmı bakımından bozmuştur. Gerekçe olarak, 6103 sayılı Türk Ticaret Kanununun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un 36. maddesi uyarınca değerlendirme yapılmamış olması gösterilmiştir³.

II. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 23/6/2015 Tarihli Kararı

Yargıtay 11. HD.'nin önüne gelen bu uyuşmazlıkta⁴; konşimentodaki yetki kaydının geçerli olduğuna yönelik karar verilmiş ve ilk derece mahkemesinin aksi yöndeki kararı bozulmuştur. Gerekçe olarak da, uyuşmazlığın 818 sayılı Borçlar Kanunu hükümlerine tâbi olduğu ve 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 25. Maddesinin bu uyuşmazlığa uygulanmayacağı gösterilmiştir.

Kararın ilgili kısmı şu şekildedir:

"1-Dava, nakliyat emtia sigorta poliçesine dayalı rücuen tazminat istemine ilişkindir. Davalı, konşimentoda her türlü ihtilafta İtalya/Cenova Mahkemeleri'nin yetkili olduğuna dair hüküm bulunduğunu belirterek yetki itirazında bulunmuş, mahkemece konşimentoda bulunan yetki kaydının TBK'nın 20-25 maddelerinde düzenlenen genel işlem koşullarına aykırı olduğu gerekçesi ile davalının yetki itirazının reddine karar verilmiştir. Ancak, MÖHUK 47. maddesi gereğince yer itibariyle yetkinin münhasır yetki esasına göre tayin edilmediği hallerde, taraflar, aralarındaki yabancılık unsuru taşıyan ve borç ilişkilerinden doğan uyuşmazlığın yabancı bir devletin mahkemesinde görülmesi konusunda anlaşabilirler. Davacı, mal satıcısının halefi sıfatıyla bu davayı açmış olup, sigortalı ile davalı taşıyan arasındaki hukuki ilişkiyi belirleyen konşimentodaki hükümler ile bağlı olmaktadır. Kaldı ki; söz konusu konşimentonun mülga 818 sayılı Yasa'nın yürürlükte olduğu tarihte düzenlendiği ve keza taşıma işleminin de o dönemde yapıldığı taraflar arasında çekişmesizdir. Bu durumda 6098 sayılı TBK'nın 25. maddesinin uyuşmazlıkta uygulanması mümkün bulunmamaktadır. Bu nedenle, tarafları bağlayan ve uyuşmazlığın çözümünde kullanılacak olan konşimentodaki yetki şartı geçerli olup, mahkemece

³ Yargıtay 11. HD.'nin 2014/12701 E., 2014/19122 K. sayılı ve 5/12/2014 tarihli kararı.

⁴ Yargıtay 11. HD.'nin 2015/1422 E., 2015/8645 K. sayılı ve 23/6/2015 tarihli kararı.

yazılı gerekçe ile yetki itirazının reddi ile işin esasına girilerek davanın sonuçlandırılması doğru görülmemiş, hükmün temyiz eden davalı yararına bozulması gerekmiştir.”

III. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 17/2/2016 Tarihli Kararı

Yargıtay 11. HD bu kararında⁵ ilk derece mahkemesinin konşimentoda İngiliz Mahkemeleri'nin yetkili kılındığına yönelik yer alan kayıt uyarınca Davalı'nın yetki ilk itirazını kabul eden kararını bozmuştur. Gerekçe olarak da yetki anlaşmasıyla yetkilendirilen yabancı devlet mahkemesinin HMK 17 ve 18. maddelerindeki düzenlemeye paralel olarak "belirli" olması şartının MÖHUK m. 47 yönünden de aranması gerektiği, belirliliğin yetkili kılınan mahkemenin ismen zikredilmiş olmasıyla sağlanacağı, "davaya bakmaya İngiliz Mahkemelerinin yetkili olduğu" şeklindeki kaydın "belirli olma" ölçütünü taşımadığı gerekçesiyle ilk derece mahkemesinin kararını oy çokluğuyla bozmuştur. Aşağıda çoğunluk kararı ve karşı oy yazısına yer verilecektir.

Yargıtay 11. HD eski tarihli içtihadında⁶; “*ABD Federal Mahkemelerini*” yetkili kılan konişmento kaydını geçerli kabul etmişti, bu kararın ilgili kısmı da aşağıda alıntılanacaktır.

A. 17/2/2016 Tarihli Karar ve Karşı Oy Yazısı

Kararın ilgili kısmı şu şekildedir:

“Mahkemece, yukarıda yapılan özetten de anlaşıldığı üzere dava konusu taşımaya ilişkin konşimentonun arka yüzünde bulunan 26. maddesindeki yetki şartının tarafları bağlayacağı, sözleşmede tarafların yetkili mahkeme olarak İngiliz Mahkemelerini yetkili kılmalarının geçerli olduğu gerekçesiyle yetki ilk itirazının kabulü ile dava dilekçesinin yetkisizlik nedeniyle reddine karar verilmiş ise de 5718 sayılı MÖHUK'un "Yetki anlaşması ve sınırları" başlıklı 47. maddesi hükmü ile Türk mahkemelerinin yer itibariyle yetki kurallarının münhasır yetki esasına göre tayin edilmediği hâllerde, tarafların, aralarındaki yabancılık unsuru taşıyan ve borç ilişkilerinden doğan bir uyumsuzluğun yabancı bir devletin mahkemesinde görülmesini kararlaştırmalarının Türk Hukuku bakımında da geçerli olacağı düzenlenmiştir. Yabancı devlet mahkemesine yetki tanıyan anlaşmanın Türk hukuku bakımından hukuki değer taşıması için öncelikle yazılı ve taraflar arasında yabancılık unsuru taşıyan ve borç ilişkisinden doğan bir uyumsuzluğa ilişkin olmalıdır. İkinci olarak söz konusu

⁵ Yargıtay 11. HD.'nin 2015/7244 E., 2016/1657 K. sayılı ve 17/2/2016 tarihli kararı.

⁶ Yargıtay 11. HD.'nin 2008/10853 E., 2010/1688 K. sayılı ve 15/2/2010 tarihli kararı.

uyuşmazlık yönünden münhasır bir mahkeme tayin edilmemiş olmalıdır. Üçüncü olarak ise yetki anlaşması "uyuşmazlığın yabancı bir devletin mahkemesinde görülmesi konusunda" olmalıdır. Diğer yandan yetki anlaşmasıyla yetkilendirilen yabancı devlet mahkemesinin HMK 17 ve 18. maddelerindeki düzenlemeye paralel olarak "belirli" olması şartı MÖHUK'un 47. maddesi yönünden de aranmalıdır. Seçilen mahkemenin belirli olduğunun kabulü için yetkili kılınan mahkeme ismen zikredilmiş olmalıdır. Bu itibarla mahkemece açıklanan hususlar nazara alınmadan, "davaya bakmaya...Mahkemelerinin yetkili olduğu" şeklindeki "belirli olma" kriterini taşımayan yetki şartının geçerli olduğu kabul edilerek yazılı şekilde hüküm tesisi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir."

Karşı Oy Yazısı:

"Yabancı Ülke Mahkemesi'nin yetkisini öngören yetki sözleşmelerinin geçerlilik şartları 5718 sayılı milletlerarası Özel Hukuk ve Usul Hukuku Hakkında Kanun'un 47. maddesinde düzenlenmiş olup, tarafların Türk Mahkemelerinin yetkisini dışlayarak yabancı ülke mahkemesini yetkili tayin edebilmeleri için yetki sözleşmesine konu uyuşmazlığın;

A) Yabancılık unsuru taşıması,

B) Borç ilişkisinden doğması

C) Türk mahkemelerinin yetkisinin münhasır yetki esasına göre tayin edilmediği konulara ilişkin olması gerekmektedir.

Somut uyuşmazlıkta, 5718 Sayılı Yasa'nın 47. maddesinde düzenlenen koşulların gerçekleştiği, hususunda bir uyuşmazlık bulunmamaktadır.

Sorun, konşimentonun 26. maddesindeki sözleşmenin İngiliz Hukukuna tabi olup sorunların hal mercii olarak İngiliz Mahkemelerinin seçildiğine ilişkin hükümde mahkemenin ismen zikredilmemiş olmasının yetki sözleşmesini geçersiz kılıp kılmayacağı noktasında toplanmaktadır.

Sayın çoğunluk, yabancı yer mahkemesi ismen zikredilmediğinden yetki sözleşmesinin geçerli olmadığını kabul etmektedir.

Oysa, uyuşmazlığın yabancılık unsuru taşıması nedeniyle genel olarak yabancı bir devletin mahkemelerini yetkili kılan yetki sözleşmesi "belirli" olma şartını gerçekleştirilmektedir (Ergin Nomer, Devletler Hususi Hukuku 21. Baskı sh.485).

İngiltere Devletinin hangi yer mahkemesinin uyuşmazlıkta yetkili olduğu, davanın açılacağı İngiltere Mahkemesinde, İngiltere milli hukukuna göre çözümlenecektir.

Kaldı ki, davalı taraf yetki sözleşmesinin geçersiz olduğunu iddia etmediği gibi, İngiltere ülke hukukunun böyle bir anlaşmaya geçerlilik tanımayacağını da ispat etmiş değildir (Sargın, Yetki Anlaşmaları sh, 171).

Sonuçta, genel olarak yabancı bir devletin mahkemesini yetkili kılan yetki sözleşmesi, geçerli bulunduğundan yerel mahkeme kararının onanması gerekirken yazılı gerekçe ile bozulmasına ilişkin çoğunluk görüşüne karşıyız.”

B. 15/2/2010 Tarihli Karar

“Davalı vekili, müvekkili ile davacının sigortalısı arasındaki ilişkinin dayanağı olan 11.02.2007 tarihli konşimentonun arka yüzündeki 35.maddesinde bu konşimentodan kaynaklanan uyuşmazlıkların çözümünde ABD Federal Mahkemelerinin yetkili olacağı hususunun düzenlendiğini, konşimentoyu tanzim edenin Marathon Line N.Y. INT. unvanlı yabancı firma olduğunu, olayda yabancılık unsuru bulunduğunu, MÖHUK'nun 31. maddesi uyarınca yetkisizlik kararı verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Mahkemece, iddia, savunma ve tüm dosya kapsamına göre, taraflar arasında yabancılık unsuru taşıyan borç ilişkisi bulunup bu ilişkiden doğan uyuşmazlıkların yabancı devlet mahkemesinde görülmesi konusunda anlaşma yapılmasının mümkün olduğu, davada münhasır yetki ve kamu düzeninin söz konusu olmadığı, MÖHUK'un 47. maddesi dikkate alınarak tarafların yetkili mahkeme olarak ABD Federal Mahkemelerini yetkili kıldıkları, davalıların konşimentonun yetki şartına dayanan yetki itirazının yerinde olduğu gerekçesiyle dava dilekçesinin yetki sebebiyle reddine karar verilmiştir.

Kararı, davacı vekili temyiz etmiştir.

Dosyadaki yazılara kararın dayandığı delillere gerektirici sebeplere göre, davacı vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir.”

IV. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 25/4/2016 Tarihli Kararı

Yargıtay 11. HD., bu kararında⁷ ilk derece mahkemesinin “MÖHUK m. 6 gereğince uygulama alanı bulan genel işlem koşullarına ait hükümler gereğince somut olayda yetki

⁷ Yargıtay 11. HD.'nin 2016/946 E., 2016/4616 K. sayılı ve 25/4/2016 tarihli kararı.

itirazına dayanak yapılan konşimento kaydının geçerli olmadığından bu yöndeki yetki ilk itirazının reddine” ilişkin kararını onamıştır.

V. İstanbul 17. Bölge Adliye Mahkemesi Kararı

T.C. İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi 2017/12 E., 2017/23 K. sayılı kararında konşimentodaki yetki kayıtlarına ilişkin kararında, tacirler arasındaki işlemlerde genel işlem koşullarının dikkate alınmayacağı yönünde karara varılmıştır.

Kararın ilgili kısmı şu şekildedir:

“(...)Davalı konşimentonun acente tarafından düzenlendiğini, yetki şartının geçerli olabilmesi için özel yetki verilmiş olunması gerektiğini ileri sürmüştür. İlk derece mahkemesinin kararında tartışıldığı üzere, taşıyıcı konşimento tahtında taşımayı gerçekleştirdiğinden konşimentoya icazet verdiği kabul edilmelidir. Bu konudaki istinaf talebi de yerinde değildir. Her iki taraf tacir sıfatını haizdir. Davalı taşıyıcı tacir olup, iştigal konusu itibariyle taşıma belgelerine aşınadır. Konşimentonun genel koşullarını bilmediğini, bu kuralları bilmeden taşımayı gerçekleştirdiğini iddia etmesi, TTK 18/2.maddesinde düzenlenen tedbirli bir tacir gibi davranma yükümlülüğüyle uyuşmamaktadır. Bu nedenlerle, TBK 21.maddesi uyarınca davacının, sözleşme hükümlerini bilerek imzaladığının kabulü gerekir. Genel işlem koşulları arasına yetki şartı konulması TBK 25.maddesi anlamında dürüstlük kuralına aykırı bir husus olarak da değerlendirilemez. Bu gerekçeyle, davalının, genel işlem koşullarına dayanan istinaf sebepleri yerinde görülmemiştir. Bu sebeple ilk derece mahkemesinin x şirketinin yetki itirazının kabulü ile yetkisizlik nedeniyle verdiği usulden red kararı yerindedir.”

VI. 8/11/2017 Tarihli Hukuk Genel Kurulu Kararı⁸

Yargıtay HGK Kararı’nda genel işlem koşulu denetimi bakımından ayrıntılı değerlendirme yapılmış ve fakat uyuşmazlığın mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu’na tâbi olması nedeniyle 6098 sayılı TBK’nın genel işlem koşulu denetimine ilişkin hükümlerine göre karar verilemeyeceği öngörülmüştür. Ancak bu kararın 6098 sayılı TBK’nın yürürlüğe girmesinden

⁸ 2017/2436 E., 2017/1303 K. sayılı karar.

sonra düzenlenen konşimentolardaki yetki kayıtlarının genel işlem koşuluna tâbi olabileceği yönünde açık kapı bıraktığı söylenebilecektir. Kararın ilgili kısmı şu şekildedir:

“Direnme yolu ile Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık, somut olay bakımından uyuşmazlığa konu konşimentonun 26. maddesinde yer alan yetki şartının genel işlem koşulu olup olmadığı, burada varılacak sonuca göre davalının yetki itirazının değerlendirilip değerlendirilmeyeceği noktasında toplanmaktadır.

“Somut uyuşmazlığı ilgilendirmesi nedeniyle öncelikle “genel işlem koşulları” hakkında genel bir açıklama yapılmasında yarar bulunmaktadır.

“Genel işlem şartları, sözleşme taraflarından birinin, ileride kuracağı sözleşmelerde karşı âkidine değiştirmeden kabul edilmek üzere sunma niyetiyle önceden, tek yanlı olarak saptadığı sözleşme koşullarıdır. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere, genel işlem şartlarının varlığını kabul edebilmek için bazı unsurların gerçekleşmiş olması aranır. Genel işlem şartları kural olarak bir sözleşmenin içeriğini düzenlemek üzere hazırlanırlar ve bu faaliyet tek taraflı olarak sözleşmenin kurulmasından önce gerçekleşir. Amaç birden fazla sözleşme ilişkisinde kullanılacak şartları saptamak ve bunları karşı âkidin müdahalesine imkân tanımadan bir kül olarak sözleşmeye dâhil etmektir. Bu şartların nasıl hazırlandığı, kâğıda dökülüp dökülmediği, yazı türü, metnin sözleşme metnine dâhil olup olmadığı gibi hususlar genel işlem şartı nitelendirmesi açısından önem taşımaz. Genel işlem şartlarının varlığını kabul edebilmek için karşı âkidin bunların içeriğine etki edememiş olması gerekir.

“Bu nedenle genel işlem şartlarının unsurları; a) Bir sözleşmenin şartlarını oluşturmaları, b) Sözleşmenin kurulmasından önce düzenlenmeleri, c) Birden fazla sözleşme ilişkisinde kullanılmak üzere düzenlenmeleri, d) Genel işlem şartları kullanan tarafından sözleşmeye dahil edilmek niyetiyle karşı akide sunulmalarıdır (ATAMER Yeşim M., Sözleşme Özgürlüğünün Sınırlandırılması Sorunu Çerçevesinde Genel İşlem Şartlarının Denetlenmesi, 2. Bası, İstanbul 2001, s. 61 vd.).

“Somut olayda taşıma sözleşmesinin mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun yürürlükte olduğu tarihte düzenlendiği ve keza taşımanın da o zaman yapıldığı hususu taraflar arasında uyuşmazlık konusu değildir.

“Genel işlem koşulları ile ilgili düzenlemeler 01.07.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 20-25. maddeleri arasında yer almaktadır. Sözleşmenin

düzenlendiği tarih itibariyle 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu yürürlükte olmadığından genel işlem koşullarıyla ilgili hükümler somut olaya uygulanamayacağı gibi, bu hükümlerin 6101 sayılı TBK'nın Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkındaki Kanununun 2. maddesi uyarınca kamu düzeni ve genel ahlâka ilişkin bir kural niteliğinde bulunmaması nedeniyle geçmişe etkili şekilde somut olaya uygulanması da mümkün değildir.

“Başka bir anlatımla kural olarak, bir sözleşmenin hukuken bağlayıcı olup olmadıklarına ve sonuçlarına, bu sözleşme hangi Kanun yürürlükte iken gerçekleşmişse, kural olarak o kanun hükümleri uygulanmalıdır. (AYDOĞDU M., Türk Borçlar Hukuku'nda Genel İşlem Koşullarının ve Tüketici Hukuku'nda Haksız Şartların Denetimi, Ankara 2014, s. 157). Somut olayda bu kuralın istisnaları olan temerrüt, sona erme ve tasfiye hali de söz konusu değildir.

“Hâl böyle olunca mahkemece genel işlem şartı nedeniyle yetki itirazının reddine karar verilmesi doğru görülmüştür.”